22 Σεπτεμβρίου 2020

Ήταν Χαμένα ή Όχι (και Γιατί) τα Δύο Χρόνια Θητείας στον Στρατό;

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

14 άτομα που έκαναν 26μηνη θητεία στην Κύπρο απαντούν στο επίκαιρο αυτό ερώτημα, κατά πόσο δηλαδή νιώθουν ότι τα δύο χρόνια στον στρατό ήταν χαμένα

ή όχι και γιατί.

Δεν ήταν χαμένα, γιατί ζώντας σε μια μικρή και ημι-κατεχόμενη πατρίδα, έχουμε χρέος να την προστατέψουμε. Σίγουρα, θα μπορούσε να ήταν πιο εποικοδομητική η θητεία μας, αλλά μας βοήθησε να εκπαιδευτούμε, να αντιληφθούμε διαφορετικά κάποια πράγματα απ’ ότι όταν ήμασταν μαθητές, να ενδυναμώσουμε την πειθαρχία και την αυτο-συγκράτησή μας και να κάνουμε δυνατές φιλίες.

Κωνσταντίνος Π., 35

Στον στρατό γνώρισα τον συγκάτοικο των σπουδών μου στο Η.Β. και μετέπειτα κουμπάρο μου. Αυτό ήταν και το μόνο θετικό της θητείας μου. Κατά τα άλλα, δεν μπορώ να πω ότι αποκόμισα θετικά στοιχεία από τη θητεία μου. Εκτός από ιστορίες. Στην τελική, η ζωή μας όλη είναι ιστορίες. Είτε από «χαμένο» χρόνο είτε από εποικοδομητικές εμπειρίες.

Μιχάλης Μ., 32

Θεωρώ πως ο ένας χρόνος ήταν πραγματικά χάσιμο χρόνου. Ο ένας χρόνος είναι υπεραρκετός. Αντιθέτως, πιστεύω πως τον πρώτο χρόνο μαθαίνεις αρκετά ενδιαφέροντα πράγματα. Είναι η πρώτη φορά που ζεις μακριά από την ασφάλεια της οικογένειάς σου και μαθαίνεις να ζεις μόνος σου, αλλά και να συμβιώνεις με πολλές άλλες και διαφορετικές προσωπικότητες, που στην κανονική σου ζωή ίσως

να μη συναντούσες ποτέ. Σέβεσαι το διαφορετικό και το ξένο από εσένα. Για παράδειγμα, όσο αστείο και αν ακούγεται, ένας 18χρονος από τη Λεμεσό, για παράδειγμα, με έναν 18 από την επαρχία Αμμοχώστου ή Πάφου, έχουν πολύ διαφορετικές προσλαμβάνουσες. Σημαντική, επίσης, είναι και η στρατιωτική εκπαίδευση των πρώτων μηνών, εξ ου και ο πρώτος χρόνος φεύγει σαν νερό. Τον δεύτερο δεν κάνεις τίποτα. Απλώς μετράς αντίστροφα μέχρι να απολυθείς. Πόσες ταχινόπιττες με χυμό να φάεις κάτω που το κιόσκι; Πόσο να καπνίσεις και πόσο σκούπισμα να κάμεις;

Γιώργος Φ., 31

Η πατρίδα είναι υπεράνω όλων. Δεν τα θεωρώ χαμένα χρόνια. Απλώς ο δεύτερος χρόνος θα μπορούσε να είναι πιο εποικοδομητικός και εκπαιδευτικός. Η αλλαγή πλέον με ένα χρόνο θητεία, θεωρώ ότι είναι μια λύση προς τη σωστή κατεύθυνση.

Λεόντιος Τ. 38

Τι θεωρεί κάποιος χάσιμο χρόνου; Με ποιον τρόπο χάνεται μια χρονιά; Αν βγήκες μέσα από τη θητεία σου ζωντανός, σωματικά ακέραιος και μπόρεσες να διαχειριστείς, εκ των υστέρων, τα όποια ψυχολογικά θέματα μπορεί να προέκυψαν, δεν έχασες τίποτε. Αντιθέτως. Προσωπικά, μου δόθηκε η ευκαιρία να απομυθοποιήσω και να αποκαθηλώσω πρόσωπα και καταστάσεις και αυτό δεν ήταν παρά θησαυρός. Είμαι από τις σειρές που υπηρέτησαν είκοσι έξι μήνες και, επιπρόσθετα, ένα μήνα και κάτι ημέρες φυλακή. Κάμποσο χρονικό διάστημα το οποίο νόμιζα πως δεν θα τελείωνε ποτέ. Απολύθηκα και έβριζα για κάμποσους μήνες, μπορεί και χρόνια, το κωλοστρατόπεδο, τους αξιωματικούς και τα στελέχη της σκατομονάδας στην οποία υπηρέτησα, συνεχόμενα χωρίς δυνατότητα μετάθεσης -όσοι ήταν στα τεθωρακισμένα ξέρουν. Δεν πιστεύω όμως στις χαμένες χρονιές. Καμιά χρονιά δεν είναι χαμένη. Μάγκες μου, στο τέλος της ημέρας, όλα είναι εμπειρίες. Μέσα από αυτές -καλές, κακές, τραγικές- διαμορφώνουμε τον χαρακτήρα μας και αυτές οι εμπειρίες μας βοηθούν να μαζεύουμε και να συναρμολογούμε το παζλ το οποίο κάποιοι αποκαλούν Ζωή.

Υ.γ. μακάρι με ένα μαγικό τρόπο να εξαφανιστεί η «ανάγκη» για στρατούς και όπλα και να καταργηθούν, παγκόσμια.

Μιχάλης Β., 39

Ναι, φίλε μου! Τα δύο χρόνια ήταν πάρα πολλά, ναι! Ένας χρόνος είναι υπεραρκετός. Να μάθεις τα βασικά, να εκπαιδευτείς για κάθε ενδεχόμενο και μετά να ξεκινάς τις σπουδές σου. Δύο χρόνια είναι πολλά και σίγουρα ο ένας πάει χαμένος.

Γιώργος Ι., 40

Το επίπεδο και οι συνθήκες που επικρατούσαν στις μονάδες δεν πρόσφεραν τίποτε που να βοηθήσουν στην προσωπική μας ανάπτυξη. Ιδιαίτερα η δεύτερη χρονιά ήταν νεκρός χρόνος. Όσα λέγονται για «εθνικό χρέος» και «θεσμό που μας κάνει υπεύθυνους άνδρες» είναι φανφάρες για εσωτερική κατανάλωση.

Στέλιος Ρ., 38

Ήταν χαμένα, χωρίς δεύτερη σκέψη και χωρίς αναλύσεις!

Ανδρέας Α., 38

Καθόλου χαμένα δεν ήταν. Σε αυτά τα δύο χρόνια διαμορφώνεις χαρακτήρα και αποκτάς πειθαρχεία, ωριμότητα και άλλα χρήσιμα εφόδια για τη μετέπειτα ζωή σου. Σημαντική είναι και η στρατιωτική εκπαίδευση που λαμβάνουμε.

Κυριάκος Τ., 32

Στον στρατό έμαθα να οδηγώ, να μαγειρεύω και να έχω πειθαρχία. Δεν ήταν χαμένα!

Σωκράτης Ι., 42

18 χρονών. Γεμάτος όρεξη, ενέργεια, όνειρα τζαι στόχους. Πιάννουν σε, βάλλουν σε μέσα σε ένα σύστημα χαλασμένο, με την πρόφαση ότι πρέπει να προστατέψεις την πατρίδα σου. Εν το χρέος σου. Έτσι εκάμαν οι τζιρούες μας. Έτσι ένα κάμουν

και τα κοπελλούθκια μας. Και αντί η όρεξη και η ενέργεια που έχεις στα 18 σου να γίνει κάτι παραγωγικό, σπαταλάς την να προστατέφκεις τουαλέττες, να βάφεις σκοπιές τζαι να μετράς μέρες. Εδώκαμεν 25 μήνες στην πατρίδα μας που όπως φαίνεται εν θα μας ξεχρεώσει ποττέ.

Βαλεντίνος Ε., 34

Χαμένος ο χρόνος δεν είναι ποτέ για τον άνθρωπο. Δεν Θα έλεγα ότι είμαι υπέρ των συνόρων των λαών, αλλά από τη στιγμή που η Κύπρος μας είναι υπό κατοχή θα πρέπει να υπάρχει η άμυνα μας ώστε να προστατευτούν οι οικογένειες μας σε περίπτωση πιθανού επεισοδίου. Θα αγωνιζόμαστε για την Ειρήνη ανάμεσα στους λαούς, αλλά θα πρέπει να είμαστε πάντα έτοιμοι για οποιαδήποτε παράνομη παραβίαση.

Πόλυς Τ., 36

Δυο χρόνια είναι πολύς χρόνος. Στους 6 μήνες είχαν τελειώσει οι εκπαιδεύσεις, οπότε για ενάμισι χρόνο, γεμίζαμε απλά τες σκοπιές και συντηρούσαμε κτήρια και οχήματα. Καθημερινά. Απλό χάσιμο χρόνου. Και να σου συμπεριφέρονται όχι απλά ως κατώτερο σε ιεραρχία αλλά σαν κατώτερο όν. Σε όλους βγαίνει ο χειρότερος χαρακτήρας, κουράζεται το σώμα αλλά παραπάνω η ψυχή. Χωρίς να έχεις επιλογή, σε παύση, να περιμένεις να συνεχίσει η ζωή σου.

Γιώργος Β., 35

Πιστεύω ότι ο ένας που τους δύο χρόνους ήταν χαμένος, λόγω του ότι ήταν αρκετός καιρός οι 26 μήνες και δεν μας πρόφερε κάτι εποικοδομητικό η εκεί παραμονή μας. Γενικότερα, όμως, και από τη δική μου «σκοπιά», θεωρώ ότι είμαι που τους τυχερούς που έκαμα δυνατές φιλίες, οι οποίες ακόμα διαρκούν και τούτο είναι ανεκτίμητο σε σύγκριση με το αν ήταν χαμένος ο χρόνος ή όχι.

Μάριος Μ., 39

Πηγή: city.sigmalive.com